מי יימר דמגנבא, ואם תימצי לומר דמגנבא מי יימר דמשתכח גנב, ואי משתכח גנב מי יימר דמשלם דלמא מודי ומפטר? אמר רבא נעשה כאומר לו לכשתגנב ותרצה ותשלמני * הרי פרתי קנויה לך מעכשיו מתקיף לה ר' זירא אי הכי אפי' גיזותיה וולדותיה נמי אלמה תניא חוץ מגיזותיה וולדותיה אלא אמר רבא נעשה כאומר לו חוץ מגיזותיה וולדותיה, ומאי פסקא? סתמא דמלתא שבחא דאתא מעלמא עביד איניש דמקני, שבחא דמגופה לא עביד איניש דמקני איכא דאמרי אמר רבא נעשה כאומר לו לכשתגנב ותרצה * ותשלמני, סמוך לגניבתה קנויה לך, מאי * בינייהו? איכא בינייהו קושיא דרבי זירא, אי נמי דקיימא באגם: שילם ולא רצה לישבע [וכו'] : *א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן לא "שילם"=שילם ממש אלא כיון שאמר "הריני משלם" אע"פ שלא שילם, תנן שילם ולא רצה לישבע שילם אין, לא שילם לא, אימא סיפא נשבע ולא רצה לשלם טעמא דלא רצה הא רצה אע"פ שלא "שילם", אלא *מהא, ליכא למשמע מינה, תניא כותיה דר' יוחנן השוכר פרה מחבירו ונגנבה ואמר הלה הריני משלם ואיני נשבע" ואח"כ נמצא הגנב משלם תשלומי כפל לשוכר אמר רב פפא שומר חנם כיון שאמר פשעתי מקנה ליה כפילא דאי בעי פטר נפשיה בגניבה שומר שכר כיון שאמר נגנבה מקנה ליה כפילא דאי בעי פטר נפשיה בשבורה ומתה שואל שאומר הריני משלם לא מקני ליה כפילא במאי הוה ליה למפטר נפשיה במתה מחמת מלאכה, מתה מחמת מלאכה לא שכיח איכא דאמרי אמר רב פפא שואל נמי כיון שאמר הריני משלם מקני ליה כפילא דאי בעי פטר נפשיה במתה מחמת מלאכה, אמר ליה רב זביד הכי אמר אביי שואל עד שישלם מאי טעמא? הואיל וכל הנאה שלו, בדיבורא לא מקני ליה כפילא תניא כוותיה דרב זביד השואל פרה מחבירו ונגנבה וקידם השואל * ושילם ואח"כ נמצא הגנב משלם תשלומי כפל לשואל ללישנא קמא דרב פפא ודאי לא הויא תיובתא ללישנא בתרא אימא תיובתא? אמר ליה רב פפא מי אלימא ממתניתין דקתני "שילם" ואוקימנא באמר הכא נמי באמר אלא מאי אמר לך הכי קתני "קידם" אמר "קידם" ואמר אמר מדקתני גבי שוכר "ואמר" וגבי שואל "קידם" * ש"מ דוקא קתני? עדיף *גבי הדדי תניא! אילינא לתנאי דבי רבי חייא ודבי ר' אושעיא ואמרי - גבי הדדי תניין. *פשיטא: אמר "איני משלם" וחזר ואמר "הריני משלם" הא קאמר הריני משלם, אלא אמר "הריני משלם" וחזר

מודה ומפטר - פי' דלמא ימהר להודות קודם שיבאו עדים והייט כרב דלמר מודה בקנס ואח"כ באו עדים פטור ואע"ג דממתני' דמרובה (ב"ק דף פה:) דייקי' דלא כרב על פי עמנו דומיא דעל פי עד אחד לפי מסקנא דהתם דאמר מסתברא מלתיה דרב בשחייב עצמו בקרן אבל היכא דפטר עצמו מכלום לא אמר לא מפקא מדרב וכן הלכה ולא כשמואל דמחייב דר' יוחנן סבר נמי התם דפטור ושמואל ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן כדאמר פ' מי שהוליאוהו (עירובין דף מז:):

אי נמי דקיימא באגם - תימה דנימא נעשה כאומר לו לכשתגנב ותשלמני הרי פרתי קנויה לך מעכשיו סמוך לגניבה דהשתא קי לפילו עומדת באגם כדאמר ר' יוחנן בפ' האשה שנפלו (כתובות ל' פב: ופס) משוך פרה זו ותקנה לך מעכשיו ולאחר שלשים יום קנה לפי עומדת באגם וגיזותיה וולדותיה לא קנה אע"פ שאומר מעכשיו שלין הקנין נגמר עד סמוך לגניבתה כדאמר ר' יוחנן בפ' האומר (קידושין דף ס:) בת אחד וקדשה מעכשיו ולאחר שלשים יום בת אחר וקדשה מעכשיו ולאחר כ' יום בת אחר וקדשה מעכשיו ולאחר עשרה ימים בת אחר וקדשה מעכשיו לפי' הן מלה כולם הופסים בה לכל חד וחד רווחא לחבריה שבת ושמת י"ל דקדושין אלימי וכיון דאשכחו רווחא הו לא פקעי אבל הכא גיזות וולדות לכל הפחות הכא דליתהכא בשעת מסירה אהני מעכשיו לקנותה סמוך לגניבתה למפרע:

אלא מהא ליכא למשמע מינה - תימה כיון דקשיא ליה ריש לסיפא נימא נעשה כדאמרינן בפרק קמא דקידושין (דף ה:) ותקשה לר' יוחנן פי"ל דשילם נקט לאחויי דאפר הגוזל קמא (ב"ק ד' קי:) לאחוויי דאם נשבע ושילם דאין הכפל שלו ולרבא לאחוויי שילם אע"פ שנשבע תחלה שהכפל שלו ולא רצה לישבע הייט לא רצה לעמוד בשבועה אבל אם אמר הריני משלם אם נשבע תחלה אין הכפל שלו:

שואל עד שישלם - הואיל וכל הנאה שלו ולהאי טעמא אפי' אם התנה להיות כש"ח לא קנה עד שישלם ולטעמא דלעיל דמשום לא שכיחא אם התנה להיות כש"ח קנה כפל במנו דפטר נפשיה בגניבה ואבידה דשכיחא:

ללישנא קמא דרב פפא ודאי לא הויא תיובתא - דאמר הריני משלם לא קנה כפל אבל שילם קנה כפל וכ"ח גרם ודאי הויא תיובתא דכיון דרב פפא מפרש טעמא משום דלא שכיח האי טעמא שייך אפילו בשילם והא דנקט ואמר הריני משלם משום דנקט גבי ש"ח וש"ש נקט נמי גבי שואל:

אי נמי דקיימא באגם - תימה דנימא נעשה כאומר לו לכשתגנב ותשלמני הרי פרתי קנויה לך מעכשיו סמוך לגניבה דהשתא קי לפילו עומדת באגם כדאמר ר' יוחנן בפ' האשה שנפלו (כתובות ל' פב: ופס) משוך פרה זו ותקנה לך מעכשיו ולאחר שלשים יום קנה לפי עומדת באגם וגיזותיה וולדותיה לא קנה אע"פ שאומר מעכשיו שלין הקנין נגמר עד סמוך לגניבתה כדאמר ר' יוחנן בפ' האומר (קידושין דף ס:) בת אחד וקדשה מעכשיו ולאחר שלשים יום בת אחר וקדשה מעכשיו ולאחר כ' יום בת אחר וקדשה מעכשיו ולאחר עשרה ימים בת אחר וקדשה מעכשיו לפי' הן מלה כולם הופסים בה לכל חד וחד רווחא לחבריה שבת ושמת י"ל דקדושין אלימי וכיון דאשכחו רווחא הו לא פקעי אבל הכא גיזות וולדות לכל הפחות הכא דליתהכא בשעת מסירה אהני מעכשיו לקנותה סמוך לגניבתה למפרע:

אלא מהא ליכא למשמע מינה - תימה כיון דקשיא ליה ריש לסיפא נימא נעשה כדאמרינן בפרק קמא דקידושין (דף ה:) ותקשה לר' יוחנן פי"ל דשילם נקט לאחויי דאפר הגוזל קמא (ב"ק ד' קי:) לאחוויי דאם נשבע ושילם דאין הכפל שלו ולרבא לאחוויי שילם אע"פ שנשבע תחלה שהכפל שלו ולא רצה לישבע הייט לא רצה לעמוד בשבועה אבל אם אמר הריני משלם אם נשבע תחלה לא קנה כפל